

SODBA SODIŠČA (občna seja)
z dne 18. januarja 2005*

V zadevi C-257/01,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES, vložene 3. julija 2001,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata D. Maidani in C. O'Reilly, zastopnici,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

ob intervenciji:

Kraljevine Nizozemske, ki jo zastopa H. G. Sevenster, zastopnica,

intervenientka,

* Jezik postopka: angleščina.

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata E. Finnegan in I. Díez Parra, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji:

Kraljevine Španije, ki jo zastopa R. Silva de Lapuerta, zastopnica, z naslovom za vročanje v Luxembourggu,

intervenientka,

SODIŠČE (občna seja),

v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas in K. Lenaerts, predsedniki senata, C. Gulmann, J.-P. Puissechet in R. Schintgen (poročevalec), sodniki, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr in J. N. Cunha Rodrigues, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Léger,

sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 27. aprila 2004

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo zahteva razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 789/2001 z dne 24. aprila 2001, s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki preverjanja prošenj za vizume (UL L 116, str. 2), in Uredbe Sveta (ES) št. 790/2001 z dne 24. aprila 2001, s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki izvajanja mejnih kontrol in nadzora (UL L 116, str. 5, v nadaljevanju skupaj: izpodbijani uredbi).

- 2 S sklepoma predsednika Sodišča z dne 10. oktobra in 8. novembra 2001 je bila Kraljevini Španiji in Kraljevini Nizozemski dovoljena intervencija v podporo predlogom Sveta Evropske unije in Komisije.

Pravni okvir

Upoštevne določbe Pogodbe ES

3 Člen 202 ES določa:

„Da bi zagotovil doseganje ciljev te pogodbe, Svet v skladu z njenimi določbami:

— [...]

— [...]

— v pravnih aktih, ki jih sprejema, prenese pristojnost za izvajanje svojih predpisov na Komisijo. Glede izvajanja te pristojnosti lahko Svet postavi nekatere zahteve. Poleg tega si lahko Svet v posebnih primerih pridrži pravico, da sam neposredno izvaja to pristojnost. Zgoraj navedeni postopki morajo biti skladni z načeli in pravili, ki jih je Svet predhodno soglasno sprejel na predlog Komisije in po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta.“

- 4 V členu 62 ES v naslovu IV Pogodbe, z naslovom „Vizumi, azil, priseljevanje in druge politike v zvezi s prostim gibanjem oseb“, je določeno:

„Svet v skladu s postopkom iz člena 67 v petletnem obdobju po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe sprejme:

[...]

2. ukrepe glede prehajanja zunanjih meja držav članic, ki določajo:

- a) standarde in postopke, po katerih se morajo ravnati države članice pri izvajanju osebne kontrole na teh mejah;

- b) predpise o vizumih, kjer predvideno bivanje ni daljše od treh mesecev, skupaj s:
 - i) seznamom tretjih držav, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, in držav, katerih državljani so te obveznosti oproščeni;

 - ii) postopki in pogoji, v skladu s katerimi države članice izdajajo vizume;

iii) enotno obliko vizuma;

iv) predpisi o enotnih vizumih;

[...]“

5 Člen 64(1) ES določa:

„Ta naslov ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti.“

6 Člen 67(1) ES določa:

„Med petletnim prehodnim obdobjem po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe odloča Svet soglasno na predlog Komisije ali na pobudo države članice in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.“

Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma, Skupni priročnik in Skupna konzularna navodila

7 V skladu s členom 1 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, priloženega k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi

Evropske skupnosti z Amsterdamsko pogodbo (v nadaljevanju: protokol), je trinajst držav članic Evropske unije pooblaščenih za vzpostavitev tesnejšega medsebojnega sodelovanja v okviru schengenskega pravnega reda, kot je opredeljen v prilogi k navedenemu protokolu.

- 8 Del tako opredeljenega schengenskega pravnega reda je predvsem Sporazum med vladami Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisan v Schengenu 14. junija 1985 (UL 2000, L 239, str. 13, v nadaljevanju: Schengenski sporazum) in Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma (UL 2000 L 239, str. 19, v nadaljevanju: KISS), podpisana 19. junija 1990, vključno s sklepi Izvršnega odbora, ustanovljenega s KISS.

- 9 V poglavjih 2 in 3 naslova II KISS so naštetna pravila o prestopu zunanjih meja in vizumih.

- 10 Podrobna pravila za uporabo teh pravil so glede mejnih kontrol določena v Skupnem priročniku (v nadaljevanju: SP), glede vlog za izdajo vizuma pa v Skupnih konzularnih navodilih za diplomatsko-konzularna predstavništva (UL 2002, C 313, str. 1, v nadaljevanju: SKN). Izvršni odbor je dokončni različici SKN in SP sprejel na podlagi člena 132 KISS ter členov 3(1), 5(1), 6(3), 8, 12(3) in 17 te konvencije s Sklepom z dne 28. aprila 1999 o dokončnih različicah Skupnega priročnika in Skupnih konzularnih navodil (SCH/Com-ex (99)13), UL 2000, L 239, str. 317, v nadaljevanju: Sklep 99/13).

- 11 SP in SKN vsebujejo podrobne normativne določbe in praktična navodila za uradnike, ki opravljajo kontrole na zunanjih mejah pogodbenic, in konzularne uradnike teh pogodbenic za vsakodnevno obravnavo vlog za izdajo vizuma.
- 12 Glede nekaterih vidikov SKN se je treba sklicevati na več sklepov Izvršnega odbora. To sta sklepa z dne 16. decembra 1998 (SCH/Com-ex (98)56, UL 2000, L 239, str. 207, v nadaljevanju: Sklep 98/56) in z dne 28. aprila 1999 (SCH/Com-ex (99)14, UL 2000, L 239, str. 298, v nadaljevanju: Sklep 99/14) o sestavi Priročnika o dokumentih, v katere se lahko vpiše vizum. Poleg tega Sklep Izvršnega odbora z dne 21. decembra 1994 (SCH/Com-ex (94)15 rév., UL 2000, L 239, str. 165, v nadaljevanju: Sklep 94/15) uvaja računalniško podprt postopek za posvetovanje s centralnimi organi iz člena 17(2) KISS.
- 13 Na podlagi člena 2(1), prvi pododstavek, Protokola se začne schengenski pravni red od dneva začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe takoj uporabljati v trinajstih državah članicah iz člena 1 navedenega protokola. V isti določbi je določeno, da bo Svet nadomestil ta izvršni odbor pri izvajanju njegovih funkcij.
- 14 Na podlagi člena 2(1), drugi pododstavek, drugi stavek, Protokola je Svet 20. maja 1999 sprejel Sklep 1999/436/ES o določitvi pravne podlage za vsako določbo ali sklep, ki sestavlja schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji (UL L 176, str. 17). Iz člena 2 tega sklepa v zvezi s Prilogo A k temu sklepu izhaja, da sta člena 62 ES in 63 ES nova pravna podlaga za Sklep 99/13, medtem ko so členi 62(2)(b)(ii) ES, 62 ES in 62(2)(b) ES nova pravna podlaga za sklepe 98/56, 99/14 oziroma 94/15.

Sklep 1999/468/ES

- 15 Na podlagi člena 1, prvi pododstavek, Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, str. 23, v nadaljevanju: drugi sklep o komitologiji) „razen v posebnih in utemeljenih primerih, kadar si Svet v skladu s temeljnim aktom pridrži pravico, da določena izvedbena pooblastila neposredno uresničuje sam, so ta pooblastila podeljena Komisiji v skladu z ustreznimi določbami temeljnega akta. Te določbe predpisujejo bistvene elemente tako podeljenih pooblastil.“

Izpodbijani uredbi

- 16 Po sprejetju Sklepa 1999/436 se je zdelo primerno z aktom Skupnosti opredeliti postopke, po katerih je treba sprejeti pooblastila za izvajanje in posodobitev SP in SKN.
- 17 Zato je Svet odobril uredbi št. 789/2001 in 790/2001 na podlagi člena 62(2) in (3) ES ter členov 62(2)(a) in (b) in 67(1) ES.
- 18 V skladu z drugo, tretjo in četrto uvodno izjavo Uredbe št. 789/2001 in drugo uvodno izjavo Uredbe št. 790/2001 je treba nekatere „podrobne določbe in praktične postopke“ za obravnavanje prošelj za vizume ter izvajanje mejne kontrole in

varovanja zunanjih meja držav članic, ki jih vsebujejo SKN in SP ter njihove priloge, redno „spreminjati in ažurirati z namenom izpolnjevanja operativnih potreb“ pristojnih organov na tem področju.

- 19 V tem smislu izpodbijani uredbi uvajata dva postopka. Na eni strani v členu 1 določata, da lahko Svet soglasno spremeni nekatere določbe, naštetе v teh uredbah. Na drugi strani člen 2 navedenih uredb uvaja postopek, po katerem države članice sporočijo spremembe, ki jih želijo vnesti v nekatere določbe SKN in SP ali dele njihovih prilog, generalnemu sekretarju Sveta, ki nato te spremembe sporoči članom Sveta in Komisiji.

Uredba št. 789/2001

- 20 Osmo uvodna izjava Uredbe št. 789/2001 določa:

„Ker imajo države članice pri razvoju vizumske politike okrepljeno vlogo, ki odraža občutljivost tega področja, zlasti glede političnih odnosov s tretjimi državami, si Svet pridržuje pravico, da v petletnem prehodnem obdobju iz člena 67(1) Pogodbe soglasno sprejme, spremeni in ažurira zgoraj navedene podrobne določbe in praktične postopke, dokler Svet ne preuči pogojev, po katerih bodo ta izvedbena pooblastila dodeljena Komisiji po koncu prehodnega obdobja.“

21 Člen 1(1) in (2) iste uredbe določa:

„1. Svet na pobudo enega od svojih članov ali na predlog Komisije soglasno spremeni, če je treba, Dele II, III, V, VI, VII in VIII SKN in Prilogo 2 (razen seznama B in z izjemo obveznosti glede vizumov, ki se nanašajo na tiste države iz Seznama A, za katere predhodno posvetovanje ni potrebno) ter Dela I in III Priloge 3, kakor tudi Priloge 6, 10, 11, 12, 13, 14 in 15.

2. Svet na pobudo enega od svojih članov ali na predlog Komisije soglasno spremeni, če je treba, uvod in Dele I, II in III Schengenske posvetovalne mreže (Tehnične specifikacije) ter njegove Priloge 2, 2A, 3, 4, 5, 7 in 8.“

22 Določbe SKN, ki jih Svet lahko spremeni na podlagi člena 1 Uredbe št. 789/2001, zadevajo naslednja področja:

— diplomatsko-konzularno predstavništvo, pristojno za vloge za izdajo vizuma za prebivanje do treh mesecev (del II SKN);

— prejem vloge za izdajo vizuma za prebivanje do treh mesecev (del III SKN);

- obravnavanje vlog in postopek odločanja (del V SKN);

- izpolnjevanje vizumske nalepke (del III SKN);

- upravljanje in organizacija vizumskega oddelka (del VII SKN);

- konzularno sodelovanje na lokalni ravni (del VIII SKN);

- predpisi o ureditvi gibanja imetnikov diplomatskih ali službenih potnih listov in imetnikov prepustnic, ki jih svojim uslužbencem izdajajo nekatere mednarodne medvladne organizacije (Priloga 2 k SKN, razen Seznama B in zahtev na področju vizumov za države s Seznama A, za katere predhodno posvetovanje ni potrebno);

- skupni seznam tretjih držav, katerih državljani potrebujejo letališki tranzitni vizum za vse države članice, ki so pogodbenice Schengenskega sporazuma (v nadaljevanju: schengenske države), kar velja tudi za imetnike potnih listin, ki so jih izdale te tretje države (Priloga 3, del I, k SKN);

- seznam dovoljenj za prebivanje držav članic Evropskega gospodarskega prostora, katerih imetniki ne potrebujejo letališkega tranzitnega vizuma (Priloga 3, del III, k SKN);

- seznam častnih konzulov, ki so v izjemnih primerih in začasno pristojni za izdajanje enotnih vizumov (Priloga 6 k SKN);

- navodila za vnašanje podatkov v polje za optično branje (Priloga 10 k SKN);

- merila za odločitev, ali se v potno listino lahko vpiše vizum (Priloga 11 k SKN);

- takse, zaračunane v eurih, ki ustrezajo upravnim stroškom obdelave prošnje za vizum (Priloga 12 k SKN);

- navodila za izpolnjevanje vizumske nalepke (Priloga 13 k SKN);

- obveznosti v zvezi z obveščanjem pogodbenic ob izdajanju vizumov z ozemeljsko omejeno veljavnostjo, ob razveljavitvi ali omejitvi trajanja veljavnosti enotnega vizuma ter ob izdajanju nacionalnih dovoljenj za prebivanje (Priloga 14 k SKN);

- vzorec usklajenega obrazca za dokazovanje vabila, garantne izjave in izjave o sprejemu na prebivanje, ki so ga sestavile pogodbenice (Priloga 15 k SKN).

23 Poleg tega je v deseti uvodni izjavi Uredbe št. 789/2001 določeno:

„Prav tako je treba predvideti postopek, s katerim bodo člani Sveta in Komisije brez odlašanja obveščeni o vseh spremembah priročnika o dokumentih, v katere se lahko vpiše vizum, priročnika o zastopanju glede izdajanja schengenskih vizumov v tretjih državah, v katerih vse schengenske države nimajo svojih predstavništev, Prilog 6 in 9 Schengenske posvetovalne mreže (Tehnične specifikacije) in tistih Prilog SKN, ki jih v celoti ali delno sestavljajo sezname podatkov, ki jih mora vsaka država članica zagotoviti v skladu s svojimi veljavnimi predpisi, ki jih ni treba sprejemati, spreminjati ali posodabljeni z aktom Sveta.“

24 V členu 2 navedene uredbe je določeno:

„1. Države članice sporočijo generalnemu sekretarju Sveta spremembe, ki jih želijo vnesti v Del III Priloge 1, Seznam A Priloge 2 (z izjemo obveznosti glede vizumov, ki se nanašajo na tiste države iz Seznama A, za katere je potrebno predhodno posvetovanje), Seznam B Priloge 2, Del II Priloge 3 in v Priloge 4, 5, 7 in 9 SKN, v priročnik o dokumentih, v katere se lahko vpiše vizum, v priročnik o zastopanju glede izdajanja schengenskih vizumov v tretjih državah, v katerih vse schengenske države nimajo svojih predstavništev in v Prilogi 6 in 9 Schengenske posvetovalne mreže (Tehnične specifikacije).

2. Države članice, ki želijo spremeniti Priloge 4, 5B, 5C, 7 ali 9 SKN morajo najprej predložiti predlog spremembe drugim državam članicam in jim omogočiti, da na predlog dajo svoje pripombe.

3. Šteje se, da spremembe, vnesene v skladu z odstavkoma 1 in 2, učinkujejo od dne, ko jih generalni sekretar sporoči članom Sveta in Komisiji.“

²⁵ Določbe SKN, ki jih države članice lahko spremenijo v skladu s členom 2 Uredbe št. 789/2001, zadevajo naslednja področja:

- seznam držav, katerih državljani ne potrebujejo vizuma v eni ali več schengenskih državah kot imetniki diplomatskega ali službenega potnega lista, vendar pa vizum potrebujejo, ko so imetniki navadnega potnega lista (Priloga 2, Seznam A, k SKN, razen zahtev na področju vizumov za države s tega seznama, za katere je potrebno predhodno posvetovanje);
- seznam držav, katerih državljani potrebujejo vizum v eni ali več schengenskih državah kot imetniki diplomatskega ali službenega potnega lista, vendar pa vizuma ne potrebujejo, ko so imetniki navadnega potnega lista (Priloga 2, Seznam B, k SKN);
- skupni seznam tretjih držav, katerih državljani potrebujejo letališki tranzitni vizum samo v nekaterih schengenskih državah, kar velja tudi za imetnike potnih listin, ki so jih izdale te tretje države (Priloga 3, del II, k SKN);
- seznam dokumentov, ki imetnikom omogočajo vstop brez vizuma (Priloga 4 k SKN);

- seznam vlog za izdajo vizuma, za katere se zahteva predhodno posvetovanje s centralnim organom države članice, ki obravnava vlogo v skladu s členom 17(2) KISS (Priloga 5A k SKN);

- seznam vlog za izdajo vizuma, za katere se zahteva predhodno posvetovanje s centralnimi organi drugih pogodbenic v skladu s členom 17(2) KISS (prilogi 5B in 5C k SKN);

- priporočljive vsote (se pravi zadostna sredstva za preživljanje) za prestop zunanjih mej, ki jih vsako leto določijo nacionalni organi (Priloga 7 k SKN);

- podatki, ki jih organi po potrebi vnesejo v rubriko „Opombe“ na vizumski nalepki (Priloga 9 k SKN);

- nekateri vidiki računalniško podprtega postopka za posvetovanje za izdajanje vizumov (prilogi 6 in 9 Schengenske posvetovalne mreže (Tehnične specifikacije).

Uredba št. 790/2001

²⁶ V peti uvodni izjavi Uredbe št. 790/2001, katere besedilo je podobno osmi uvodni izjavi Uredbe št. 789/2001, je določeno:

„Ker imajo države članice pri razvoju politike glede meja okrepljeno vlogo, ki odraža občutljivost tega področja, zlasti glede političnih odnosov s tretjimi državami, si Svet pridržuje pravico, da v petletnem prehodnem obdobju iz člena 67(1) Pogodbe soglasno sprejme, spremeni in ažurira zgoraj navedene podrobne določbe in praktične postopke, dokler Svet ne preuči pogojev, pod katerimi bodo po koncu prehodnega obdobja ta izvedbena pooblastila dodeljena Komisiji.“

27 V členu 1(1) iste uredbe je določeno:

„Svet na pobudo enega od svojih članov ali na predlog Komisije soglasno spremeni, če je potrebno, Del I točke 1.2, 1.3, 1.3.1, 1.3.3, 2.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.4, 4.1, 4.1.1, 4.1.2 in Del II točke 1.1, 1.3, 1.4.1, 1.4.1a, 1.4.4, 1.4.5, 1.4.6, 1.4.7, 1.4.8, 2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.6, 3.3.7, 3.3.8, 3.4, 3.5, 4.1, 4.2, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 6.4, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8, 6.9, 6.10 in 6.11 Skupnega priročnika ter njegovo Prilogo 9.“

28 Določbe SP, ki jih Svet lahko spremeni na podlagi člena 1 Uredbe št. 790/2001, zadevajo naslednja področja:

— prestop meje na dovoljenih mejnih prehodih (del I, točka 1.2, SP);

— prestop meje zunaj navedenih prehodov (del I, točke 1.3, 1.3.1 in 1.3.3, SP);

- seznam dokumentov, ki se priznavajo kot veljavni za prestop zunanjih meja, in dokumentov, v katere se lahko vpiše vizum, za vsako državo (del I, točka 2.1, SP);

- tehnični opis vizumske nalepke iz Priloge 6 k SP (del I, točka 3.1.2, SP);

- vzorci vizumske nalepke z možnimi podatki iz Priloge 7 k SP (del I, točka 3.1.3, SP);

- pravilo, po katerem so „podatki, natisnjeni na nalepki, [...] v angleškem, francoskem in zadevnih nacionalnih jezikih“ (del I, točka 3.1.4, SP);

- pravilo, po katerem so „načela in postopki obveščanja pogodbenic ob izdajanju vizumov z ozemeljsko omejeno veljavnostjo, ob razveljavitvi ali omejitvi trajanja veljavnosti enotnega vizuma ter ob izdajanju nacionalnih dovoljenj za prebivanje [...] opisani v Prilogi 8a“ (del I, točka 3.2.4, SP);

- dokazila ali podatki za ugotavljanje verjetnosti razlogov za vstop, ki se lahko navedejo (del I, točke 4.1, 4.1.1 in 4.1.2, SP);

- uradniki, pooblaščenici za izvajanje ukrepov kontrol in nadzora (del II, točka 1.1, SP);

- postopki za izvajanje kontrol (del II, točka 1.3, SP);

- nekatere podrobne določbe o postopkih za zavrnitev vstopa (del II, točke 1.4.1, 1.4.1a in od 1.4.4 do 1.4.8, SP);

- podrobne določbe o vnosu vizuma (del II, točka 2.1, SP);

- nekatere podrobne določbe o nadzoru zunanjih meja zunaj prehodov in izven delovnega časa teh prehodov (del II, točke 2.2.2, 2.2.3 in 2.2.4, SP);

- seznam podatkov, ki jih je treba vnesti v seznam (del II, točka 2.3, SP);

- kontrole cestnega prometa (del II, točka 3.1, SP);

- kontrole železniškega prometa (del II, točka 3.2, SP);

- postopek za določitev kraja, kjer se pregledajo osebe in ročna prtljaga v mednarodnem civilnem zračnem prometu (del II, točka 3.3.1, SP);

- dodatni postopki za pregled oseb v mednarodnem civilnem zračnem prometu (del II, točke 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4 in 3.3.5, SP);

- postopek kontrole na manjših vzletiščih/pristajališčih (del II, točka 3.3.6, SP);

- pravilo, po katerem je treba, „da se prepreči nevarnost, na letališčih in manjših vzletiščih/pristajališčih pregledati potnike na notranjih letih, za katere ni z gotovostjo ugotovljeno, da prihajajo izključno z ozemelj pogodbenic ali odhajajo izključno na ta ozemlja brez pristanka na ozemlju tretje države“ (del II, točka 3.3.7, SP);

- kontrole v pomorskem prometu, razen rednih trajektnih povezav, rekreacijskega čolnarjenja, obalnega ribolova in prevoza po celinskih plovnih poteh (del II, točka 3.4, SP);

- kontrole rečne plovbe (del II, točka 3.5, SP);

- izmenjava informacij (del II, točka 4.1, SP);

- napotitev uradnikov za zvezo (del II, točka 4.2, SP);

- izdajanje vizumov na meji (del II, točke od 5.2 do 5.6, SP);

- posebna pravila za preverjanje pilotov zrakoplovov in drugih članov posadke (del II, točka 6.4, SP);

- posebna pravila za preverjanje mornarjev (del II, točka 6.5, SP);

- posebna pravila za preverjanje imetnikov diplomatskih in službenih potnih listov (del II, točka 6.6, SP);

- posebna pravila za preverjanje obmejnih delavcev (del II, točka 6.7, SP);

- posebna pravila za preverjanje mladoletnikov (del II, točka 6.8, SP);

- posebna pravila za preverjanje skupinskih potovanj (del II, točka 6.9, SP);

- posebna pravila za preverjanje tujcev, ki vlagajo prošnjo za azil na meji (del II, točka 6.10, SP);

- posebna pravila za preverjanje članov mednarodnih organizacij (del II, točka 6.11, SP);

— vzorec vizuma za dolgoročno prebivanje (Priloga 9 k SP).

29 V sedmi uvodni izjavi Uredbe št. 790/2001, katere besedilo je podobno besedilu desete uvodne izjave Uredbe št. 789/2001, je določeno:

„Treba je tudi predvideti postopek, po katerem bodo člani Sveta in Komisije brez odlašanja obveščeni o vseh spremembah teh prilog Skupnega priročnika, ki jih v celoti ali delno sestavljajo sezname podatkov, ki jih mora vsaka država članica zagotoviti v skladu z lastnimi veljavnimi predpisi, ki jih torej ni mogoče sprejemati, spreminjati ali ažurirati z aktom Sveta.“

30 Člen 2 Uredbe št. 790/2001 določa:

„1. Države članice sporočijo generalnemu sekretarju Sveta spremembe, ki jih želijo vnesti v točko 1.3.2 Dela I in v Priloge 1, 2, 3, 7, 12 in 13 Skupnega priročnika.

2. Šteje se, da spremembe, vnesene v skladu z odstavkom 1, začnejo veljati z dnem, ko jih generalni sekretar sporoči članom Sveta in Komisiji.“

31 Določbe SP, ki jih države članice lahko spremenijo na podlagi člena 2 Uredbe št. 790/2001, zadevajo naslednja področja:

- pravilo, po katerem je „državljanom Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Francoske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg in Kraljevine Nizozemske dovoljeno, da kjer koli prestopijo meje države, katere državljanstvo imajo“ (del I, točka 1.3.2, SP);

- dovoljeni prehodi v smislu dela I, točka 1.2, SP (Priloga 1 k SP);

- vzorci vizumske nalepke v smislu dela I, točka 3.1.3, SP (Priloga 7 k SP);

- vzorci ločenih listov, se pravi dovoljenj, ki nadomeščajo vizum (Priloga 12 k SP);

- vzorci osebnih izkaznic, ki jih izda ministrstvo za zunanje zadeve (Priloga 13 k SP).

³² Treba je poudariti, da sta bili prilogi 2 in 3 k SP, navedeni v členu 2(1) Uredbe št. 790/2001, razveljavljeni z Odločbo Sveta 2002/352/ES z dne 25. aprila 2002 o reviziji Skupnega priročnika (UL L 123, str. 47).

Tožba

- 33 Komisija v podporo svoji tožbi navaja dva razloga. Prvi zadeva kršitev člena 202 ES in člena 1 drugega sklepa o komitologiji, ker naj bi si Svet v členu 1 obeh izpodbijanih uredb neupravičeno in brez zadostne obrazložitve pridržal izvedbena pooblastila. Drugi razlog zadeva kršitev člena 202 ES, ker naj bi člen 2 obeh izpodbijanih uredb dodeljeval državam članicam pooblastilo, da same spremenijo nekatere točke SKN in nekatere sklepe Izvršnega odbora, ki dopolnjujejo te točke, ter točke SP.

Prvi tožbeni razlog: pridržanje pooblastil v korist Sveta

Trditve strank

- 34 Prvi razlog ima dva dela. Komisija v okviru prvega dela tega tožbenega razloga trdi, da Svet ni dokazal, da so izvedbeni ukrepi, določeni z izpodbijanima uredbama, tako posebni, da bi to lahko upravičilo njegovo izvajanje izvedbenih pooblastil. Iz osme uvodne izjave Uredbe št. 789/2001 in pete uvodne izjave Uredbe št. 790/2001 izhaja, da naj bi Svet podal bolj „generično“ obrazložitev, ki bi lahko pokrivala vse področje SKN in SP, ne pa posebnega ukrepa.
- 35 Navedeni uvodni izjavi namreč ne določata natančneje niti narave niti vsebine zadevnih izvedbenih pooblastil, ki naj bi dokazovali nujnost, da Svet sam izvaja taka

pooblastila, saj samo sklicevanje na vizumsko politiko in nadzor meja na splošno ne more zadostovati za ugotovitev posebnosti ukrepov, ki jih je treba sprejeti.

36 Prav tako bi utemeljitev, ki zadeva „okrepljeno vlogo držav članic“, ki se po mnenju Komisije lahko nanaša samo na okoliščino, da te države lahko sprejmejo zakonodajne pobude v okviru naslova IV Pogodbe, ter tudi občutljivost vprašanj o nadzoru meja in izdajanju vizumov, zlasti na ravni političnih odnosov s tretjimi državami, kar bi pojasnilo prav to okrepljeno vlogo držav članic, lahko veljala za vse izvedbene ukrepe, ki bi se sprejeli v okviru navedenega naslova IV.

37 In končno, sklicevanje na petletno prehodno obdobje iz člena 67(1) ES in zaveza Sveta, da bo preučil „pogoje, po katerih bodo ta izvedbena pooblastila dodeljena Komisiji“ po koncu tega obdobja, naj bi jasno pojasnjevala, da razlog, zaradi katerega si je Svet pridržal izvedbena pooblastila, ne zadeva narave ali vsebine temeljnih aktov, ampak dejstvo, da ti spadajo v okvir naslova IV Pogodbe.

38 V okviru drugega dela prvega tožbenega razloga Komisija meni, da kljub posebnosti izvedbenih ukrepov Svet ni upošteval obveznosti obrazložitve iz člena 253 ES. Obrazložitev, ki temelji na institucionalnih posebnostih naslova IV Pogodbe in občutljivosti zadevnih politik, ne bi mogla upravičiti odločitve Sveta, da si pridrži izvedbena pooblastila, določena z izpodbijanima uredbama.

39 Komisija glede institucionalnih posebnosti naslova IV Pogodbe trdi, da so bila področja, kot so zunanje meje, pravica do azila, priseljevanje in pravosodno

sodelovanje v civilnih zadevah, ki so prej spadala v naslov VI Pogodbe o Evropski uniji, „komunitarizirana“.

- 40 Seveda naj bi države članice imele pooblastilo za sprejemanje zakonodajnih pobud v petletnem prehodnem obdobju iz člena 67(1) ES, člen 68 ES pa naj bi vseboval določbe o odstopanju glede postopka iz člena 234 ES. Vendar posebne določbe ali določbe o odstopanju iz naslova IV Pogodbe ES ne morejo preprečiti uporabe postopkov „komitologije“, ki se izvajajo na podlagi člena 202 ES.
- 41 Poleg tega, čeprav bi bilo treba priznati občutljivost področij o nadzoru meja in izdajanju vizumov, Komisija trdi, da lahko obravnava taka vprašanja in da v vsakem primeru ne more ukrepati, ne da bi države članice vključila v sprejemanje odločitev v skladu s postopki „komitologije“. Komisija poudarja institucionalno vlogo, ki ji jo priznava Pogodba v zvezi z odnosi s tretjimi državami, zlasti v fazi pogajanj o zunanjih sporazumih. Poudarja tudi, da so nekateri vidiki vizumske politike, zlasti določitev držav, katerih državljani potrebujejo vizum, že spadali v okvir Skupnosti pred sprejetjem Amsterdamske pogodbe. Nazadnje, po njenem mnenju navedena področja zadevajo samo vprašanja postopkov in obličnosti.
- 42 Svet uvodoma trdi, da so SKN in SP hibridni instrument, ker vsebujejo zakonodajne, izvedbene in dejanske določbe. Izpodbijani uredbi naj bi upoštevali to posebnost s tem, ko določata tri različne postopke za spreminjanje SKN in SP. V skladu z enajsto uvodno izjavo Uredbe št. 789/2001 in osmo uvodno izjavo Uredbe št. 790/2001 naj bi se normativne določbe lahko spremenile samo v skladu z ustreznimi določbami Pogodbe ES; izvedbene določbe naj bi se lahko spremenile samo v skladu s postopkom iz člena 1 vsake od izpodbijanih uredb in samo spremembe teh določb bi

se lahko šteje za izvedbene ukrepe; nazadnje, dejanske informacije bi se lahko spremenile samo v skladu s postopkom iz člena 2 vsake od navedenih uredb.

- 43 Svet uvodoma tudi ugotavlja, da imata vsebini SKN in SP številne skupne točke, ker morajo pristojni organi za vizume in pristojni organi za nadzor meja pri svojem delu pogosto preveriti enake podatke, kar naj bi pojasnjevalo podobnost postopkov, vzpostavljenih z izpodbijanima uredbama.
- 44 Svet v odgovoru na prvi tožbeni razlog trdi, da osma uvodna izjava Uredbe št. 789/2001 in peta uvodna izjava Uredbe št. 790/2001 jasno navajata, da pridržanje izvedbenih pooblastil zadeva samo spreminjanje nekaterih „podrobnih določb in praktičnih postopkov“ iz SKN in SP. Narava in vsebina teh določb naj bi bili podrobneje opisani v prejšnjih uvodnih izjavah, in sicer v prvi, drugi in peti uvodni izjavi Uredbe št. 789/2001 ter v prvi in drugi uvodni izjavi Uredbe št. 790/2001. Zato naj navedena obrazložitev ne bi bila splošna in ne bi mogla pokriti vseh ukrepov, sprejetih v okviru naslova IV Pogodbe. Svet v zvezi s tem natančneje navaja, da je že sprejel veliko aktov, ki so temeljili na tem naslovu, vključno z akti na področju vizumov, ne da bi si pridržal izvedbena pooblastila.
- 45 Svet trdi, da so preudarki, zaradi katerih si je v obravnavanem primeru pridržal izvedbena pooblastila, enaki kot preudarki, zaradi katerih so avtorji Amsterdamske pogodbe državam članicam v začetnem petletnem obdobju priznali pravico do dajanja pobud v okviru naslova IV Pogodbe ES. Iz enakih razlogov naj bi Svet določil tudi, da se lahko o spremembah in posodobitvah zadevnih ukrepov odloča samo soglasno.

- 46 Svet v zvezi s tem poudarja, da sta bila ob sprejemanju izpodbijanih uredb vključitev schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije ter priznanje novih pristojnosti na področju vizumske politike in mejnih kontrol Skupnosti nova.
- 47 Prav zato, ker naj bi bila odločitev o pridržanju izvedbenih pooblastil izjema in ne pravilo, je Svet kljub občutljivosti zadeve navedel, da bo preučil pogoje, po katerih bi se taka pooblastila dodelila Komisiji po koncu petletnega prehodnega obdobja iz člena 67(1) ES. Svet trdi, da je triletni rok, ki še mora preteči do konca tega obdobja, primeren rok, v katerem bo lahko preučil, ali so preudarki, zaradi katerih si je na začetku pridržal izvedbena pooblastila, še vedno ustrezni.
- 48 Svet nasprotuje temu, da si je izvedbena pooblastila pridržal, ker naj bi zadevni ukrepi spadali v okvir naslova IV Pogodbe. Od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe je sprejel številne ukrepe na področjih, ki jih pokriva ta naslov in vsebujejo določbe o „komitologiji“.

Presoja Sodišča

- 49 Uvodoma je treba opozoriti, da so izvedbena pooblastila v skladu s členom 1(1) drugega sklepa o komitologiji dodeljena Komisiji, razen v posebnih in utemeljenih primerih, kadar si Svet v skladu s temeljnim aktom pridrži pravico, da določena izvedbena pooblastila neposredno uresničuje sam. S tem ta določba samo povzema zahteve iz členov 202, tretja alineja, ES in 253 ES.

- 50 V zvezi s tem, kot je Sodišče razsodilo v sodbi z dne 24. oktobra 1989 v zadevi Komisija proti Svetu (16/88, Recueil, str. 3457, točka 10), si Svet od sprememb, ki so bile z Enotnim evropskim aktom vnesene v člen 145 Pogodbe ES (postal člen 202 ES), lahko pridrži pravico do izvajanja izvedbenih pooblastil samo v posebnih primerih, kar mora podrobno obrazložiti.
- 51 To pomeni, da mora Svet glede na naravo in vsebino temeljnega akta, ki ga je treba izvesti ali spremeniti, pravilno utemeljiti izjemo od pravila, po katerem mora v sistemu Pogodbe, če je treba na ravni Skupnosti sprejeti ukrepe za izvajanje temeljnega akta, Komisija običajno izvajati to pooblastilo.
- 52 V obravnavanem primeru se je Svet v osmi uvodni izjavi Uredbe št. 789/2001 in peti uvodni izjavi Uredbe št. 790/2001 izrecno skliceval na okrepljeno vlogo držav članic na področju vizumov in nadzora meja ter na občutljivost teh področij, zlasti glede političnih odnosov s tretjimi državami.
- 53 Ni sporno, da so taki preudarki hkrati splošni in jedrnat. Vendar lahko, če se analizirajo v okviru, v katerega jih je treba postaviti, jasno razkrijejo utemeljitev pridržanja izvajanja v korist Sveta in Sodišču omogočijo izvajanje sodnega nadzora.
- 54 Treba je namreč ugotoviti, prvič, da pred začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe dve leti pred sprejetjem izpodbijanih uredb vizumska politika – s pridržkom določitve tretjih držav, katerih državljani potrebujejo vizum ob prestopu zunanjih meja držav članic, kot je določena v členu 100C(1) Pogodbe ES

(razveljavljen z Amsterdamsko pogodbo) – in politika zunanjih meja na splošno nista bili v pristojnosti Evropske skupnosti, ampak sta spadali v okvir postopkov, vzpostavljenih z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji.

- 55 Drugič, naslov IV Pogodbe ES v členih 67 ES in 68 ES vsebuje evolutivne določbe o odstopanju in posebne določbe glede postopkov priprave sekundarne zakonodaje in predhodnega odločanja. Tako je v členu 67(1) in (2) ES določeno petletno prehodno obdobje po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe, v katerem Svet načeloma odloča soglasno na predlog Komisije ali na pobudo države članice in po posvetovanju s Parlamentom. Svet po tem obdobju sprejema zakonodajo samo na predlog Komisije in lahko soglasno odloči, da se postopek iz člena 251 ES uporablja za vsa področja, ki jih pokriva navedeni naslov IV, ali samo za nekatera od teh področij ter prilagodi določbe o pristojnostih Sodišča Evropskih skupnosti.
- 56 Take določbe pričajo o posebnosti področja, ki ga pokrivata izpodbijani uredbi in je do 1. maja 1999 v glavnem spadalo v okvir postopkov, vzpostavljenih z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji, ker avtorji Pogodbe ES niso želeli Komisiji takoj priznati izključne pravice do dajanja pobud na tem področju.
- 57 Tretjič, določbe, ki so taksativno naštet v členu 1 izpodbijanih uredb, imajo jasno določeno vsebino. Čeprav je res, da predstavljajo velik del SKN in SP, ostaja dejstvo, da nikakor ne pokrivajo vsega področja vizumov in nadzora zunanjih meja.

- 58 Četrtrič, iz osme uvodne izjave Uredbe št. 789/2001 in pete uvodne izjave Uredbe št. 790/2001 izhaja, da se je Svet zavezal, da bo preučil pogoje, po katerih bodo ta izvedbena pooblastila, ki si jih je pridržal z izpodbijanima uredbama, dodeljena Komisiji po koncu triletnega prehodnega obdobja.
- 59 Zaradi vseh teh razlogov, ki so zadostno razvidni iz uvodnih izjav izpodbijanih uredb in okoliščin, v katere spadata, je treba zavzeti stališče, da je Svet lahko razumno menil, da se nahaja v posebnem primeru in da je v skladu s členom 253 ES pravilno utemeljil odločitev, da si začasno pridrži pooblastilo za izvajanje vseh taksativno naštetih določb SKN in SP.
- 60 Okoliščina, da je besedilo osme uvodne izjave Uredbe št. 789/2001 in pete uvodne izjave Uredbe št. 790/2001 skoraj enako, ne more izpodbijati te ugotovitve, predvsem ob upoštevanju tesnih povezav, ki nesporno obstajajo med področjem vizumov in področjem nadzora meja.
- 61 V teh okoliščinah je treba zavrniti prvi tožbeni razlog, ki ga je Komisija navedla v podporo svoji tožbi.

Drugi tožbeni razlog: izvedbenim pooblastilo, dodeljeno državam članicam

Trditve strank

- 62 Komisija v okviru drugega tožbenega razloga trdi, da je postopek spremembe ali posodobitve SKN in SP s strani držav članic, določen v členu 2 izpodbijanih uredb, v

nasprotju s členom 202 ES. Zadnjenavedena določba, ki naj bi samo Svetu omogočala, da si pridrži izvedbena pooblastila ali da jih dodeli Komisiji, naj namreč ne bi dovoljevala takega postopka.

- 63 Dodaja, da dejanske informacije, ki jih imajo države članice, čeprav jih navedeni postopek zadeva, vsebujejo instrumenti, katerih pravno podlago v skladu s Sklepom 1999/436 sestavljajo določbe Pogodbe ES, tako da se morajo spremembe teh instrumentov izvesti v skladu z običajnimi institucionalnimi pravili.
- 64 Svet odvrča, da sprememb, vnesenih v SKN in SP na podlagi člena 2 izpodbijanih uredb, ni mogoče opredeliti kot izvedbenih ukrepov, ampak spadajo v mehanizem izmenjave informacij. Kot izhaja iz desete uvodne izjave Uredbe št. 789/2201 in sedme uvodne izjave Uredbe št. 790/2001, naj bi namreč šlo za dejanske informacije, ki jih lahko pošlje samo vsaka država članica. Posledično naj člen 202 ES ne bi bil upošteven.

Presoja Sodišča

- 65 Kljub uporabi glagola „želeti“ iz člena 2 izpodbijanih uredb jasno izhaja, da lahko vsaka država članica sama, včasih v dogovoru z drugimi državami članicami, spremeni vsebino določenih določb prilog k SKN in SP. V skladu z deseto uvodno izjavo Uredbe št. 789/2001 in sedmo uvodno izjavo Uredbe št. 790/2001 so namreč „člani Sveta in Komisije brez odlašanja obveščeni o vseh spremembah [...]“, kar pomeni, da so za spremembe pristojne države članice.

- 66 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da člen 202, tretja alineja, ES, čeprav ureja vprašanje enotnega izvajanja temeljnih aktov Sveta ali Sveta in Evropskega parlamenta ter tako delitev izvedbenih pooblastil med Svetom in Komisijo, ne zadeva delitve pooblastil med Skupnostjo in državami članicami.
- 67 Treba je preučiti, ali je bil Svet za izvajanje nekaterih določb ali prilog k SKN in SP dolžan uporabiti postopke Skupnosti ali pa bi se pooblastilo za spreminjanje teh določb ali prilog lahko brez kršenja prava Skupnosti dodelilo državam članicam.
- 68 V obravnavanem primeru Svet trdi, da določbe, ki bi jih države članice lahko spremenile, vsebujejo samo dejanske informacije, ki jih lahko primerno posredujejo samo te države.
- 69 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je SKN in SP sprejel Izvršni odbor v času, ko je zadevno področje spadalo v okvir medvladnega sodelovanja. Njuna vključitev v okvir Evropske unije od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe ni povzročila, da so bila državam članicam takoj odvzeta pooblastila, za izvajanje katerih so bile pooblašcene na podlagi navedenih aktov, da bi se zagotovila njihova pravilna uporaba.
- 70 V teh zelo posebnih in prehodnih okoliščinah v pričakovanju razvoja schengenskega pravnega reda v pravnem in institucionalnem okviru Evropske unije Svetu ni mogoče očitati, da je vzpostavil postopek posredovanja sprememb, ki jih države članice enostransko ali v dogovoru z drugimi državami članicami lahko vnesejo v določene določbe SKN ali SP, katerih vsebina je odvisna izključno od informacij, s

katerimi edine razpolagajo. Tak očitek se lahko uveljavi samo, če se ugotovi, da tako vzpostavljen postopek škodi učinkoviti ali pravilni uporabi SKN ali SP.

- 71 Vendar je treba ugotoviti, da Komisija, ki ni izpodbijala dejanskega značaja informacij v določbah, ki bi jih države članice lahko spremenile, niti okolščine, da jih lahko primerno posredujejo samo te države, ni dokazala niti poskusila dokazati za vsako od teh določb, da je treba uporabiti postopek enotne posodobitve SKN ali SP, da bi se zagotovila njihova pravilna uporaba. V repliki je kot primer preučila samo prilogi 4 in 5 k SKN.
- 72 V teh okoliščinah Sodišče meni, da mora omejiti sodni nadzor na presojo zakonitosti člena 2 Uredbe št. 789/2001 glede prilog 4 in 5 k SKN, ki ju je Komisija edini preučila v svojih vlogah.
- 73 V zvezi s tem iz člena 2(2) Uredbe št. 789/2001 izhaja, da država članica, ki želi spremeniti med drugim priloge 4, 5B in 5C k SKN, najprej predloži predlog o tem drugim državam članicam, ki lahko predložijo pripombe.
- 74 Komisija na eni strani v zvezi s Prilogo 4 k SKN, ki vsebuje seznam dokumentov, ki jih izda vsaka država članica in dajejo pravico do vstopa brez vizuma, trdi, da se v skladu s členom 21(1) in (2) KISS državljani držav članic, ki imajo dovoljenje za

prebivanje ali dovoljenje za začasno prebivanje, ki ga je izdala pogodbenica, lahko na podlagi tega dovoljenja ali potne listine, ki jo je izdala ista pogodbenica, do tri mesece prosto gibljejo znotraj schengenskega območja.

- 75 Čeprav je res, da sprememba seznama v Prilogi 4 k SKN neposredno vpliva na pogoje, v katerih se uporablja navedeni člen 21(1) in (2), ostaja dejstvo, da v skladu s členom 21(3) „[p]ogodbenice pošljejo Izvršnemu odboru, [ki ga je nadomestil Svet v skladu s členom 2(1) Protokola], seznam listin, ki jih izdajajo kot veljavne potne listine, dovoljenj za prebivanje ali dovoljenj za začasno prebivanje v smislu tega člena“.
- 76 Vendar ob razlagi navedene določbe in zaradi neobstoja kakršne koli druge določbe Skupnosti, ki bi glede tega spremenila ureditev iz KISS pred sprejetjem izpodbijanih uredb, na podlagi ničesar ni mogoče trditi, da države članice, ko je bil seznam zadevnih dokumentov sporočen Izvršnemu odboru (ali Svetu), niso več pristojne za določitev narave dokumentov, ki veljajo kot dovoljenje za prebivanje ali dovoljenje za začasno prebivanje.
- 77 Posledično Komisija ni dokazala, da sprememba Priloge 4 k SKN zahteva enotni postopek posodobitve.
- 78 Na drugi strani je treba v zvezi s Prilogo 5 k SKN, ki zadeva primere iz člena 17(2) KISS, ko se je glede izdaje vizuma treba posvetovati s centralnim organom pogodbenice, pri katerem je bila vložena prošnja, in kadar je to ustrezno, s centralnimi organi drugih pogodbenic, ugotoviti, prvič, da je v skladu s točko 2.1 dela II SKN posvetovanje diplomatsko-konzularnega predstavništva, ki obravnava vlogo za izdajo vizuma, z nacionalnim centralnim organom predvideno „v zvezi z nekim primerom, v skladu s postopki in roki, določenimi z nacionalnimi predpisi in prakso“. Priloga 5A k SKN navaja prav te primere.

- 79 Komisija torej ni dokazala, zakaj naj bi bil enotni postopek za posodobitev Priloge 5A k SKN potreben za pravilno uporabo točke 2.1 dela II SKN, ob upoštevanju sklicevanja na nacionalne predpise in prakso, ki se izvajajo s to določbo.
- 80 Drugič, točka 2.2 dela II SKN zadeva primere, v katerih mora diplomatsko-konzularno predstavništvo, pri katerem je bila vložena vloga za izdajo vizuma, zaprositi za dovoljenje nacionalni centralni organ, ki se mora predhodno posvetovati s pristojnimi centralnimi organi ene ali več pogodbenic. Ta točka določa, da „[d]okler Izvršni odbor, [ki ga je nadomestil Svet], ne odobri dokončnega seznama primerov, pri katerih se je treba predhodno posvetovati z nacionalnimi centralnimi organi, se uporablja seznam, ki je priložen tem skupnim konzularnim navodilom“. Ta seznam je naveden prav v Prilogi 5B.
- 81 Vendar Komisija, ki ne izpodbija dejstva, da morajo države članice določiti vloge za izdajo vizuma, za katere se zahteva predhodno posvetovanje s centralnimi organi drugih pogodbenic, ni dokazala, čemu naj bi bila uporaba enotnega postopka – v pričakovanju dokončnega seznama primerov vzajemnega posvetovanja, ki bi ga sestavil Svet – potrebna za pravilno uporabo točke 2.2 dela II SKN in predvsem za posodobitev Priloge 5B k SKN.
- 82 Tretjič, točka 2.3 dela II SKN, ki se sklicuje na seznam v Prilogi 5C k SKN, zadeva primere, v katerih se vloga za izdajo vizuma vloži pri veleposlaništvu ali konzularnem predstavništvu schengenske države, ki zastopa drugo schengensko državo.
- 83 Komisija ni dokazala niti ni poskusila dokazati, čemu naj bi bila uporaba enotnega postopka potrebna za pravilno uporabo točke 2.3 dela II SKN in predvsem za posodobitev Priloge 5C k SKN.

- 84 Posledično je treba zavrniati tudi drugi tožbeni razlog, ki ga je Komisija navedla v podporo svoji tožbi.
- 85 Ob upoštevanju vseh zgornjih ugotovitev je treba tožbo Komisije v celoti zavrniati.

Stroški

- 86 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Svet predlagal, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (občna seja) razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi